

SLOVENSKI NAROD

Uznaja vsak dan popoldne, izvenredne podelitve in praznike. — Inerati do 50 petil vrst & Din 2, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3, večji inerati petil vrst & Din 4.- Popust po dogovoru, inerati davek posebej. — Slovenski Narod celja mesečno v Jugoslaviji Din 12.- za inozemstvo Din 25.- Rokopisni se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica 66v. &
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 19.351.

Italijansko-nemško zблиžanje:

Nemški pomisleki proti gentleman agreementu

Nemčija ugovarja proti morebitnemu dvostranskemu sporazumu med Italijo in Anglijo, češ, da nasprotuje njenemu sporazumu z Italijo

Pariz, 11. novembra. d. »Excelsior« je objavil senzacionalno poročilo o zблиžanju med Anglijo in Italijo. Zanimivo je, da je gentleman agreement, ki ga je Mussolini ponudil Angliji, zbudil nepričakovane probleme v zvezi z nemško občutljivostjo tako napram Angliji kakor napram Italiji, ki morejo še bolj zapletiti položaj v Evropi. Nemčija se baje z vso odločnostjo upira takemu dvostranskemu angleško-italijanskemu dogovoru.

Kakor je list zvedel iz zanesljivega diplomatskega vira, je angleški poslanik v Rimu, Eric Drummond, izročil zunanjemu ministru Ciani tik pred njegovim odhodom na Dunaj spomenico svoje vlade, v kateri so označene glavne smernice za normalizacijo angleško-italijanskih odnosov, ki so bili v času sankcij zelo napete.

Angleška spomenica poudarja skupnost interesov obeh držav na Sredozemskem morju ter predlaga angleško-italijanski dogovor o medsebojni pomoči, ki naj bi obsegala naslednje važne točke:

1. pomorska oporišča,
2. ojačenje obeh mornaric,
3. sodelovanje obeh mornaric v interesu ohranitve statusa quo na Sredozemskem morju

Izredno važen je naslednji odstavek v angleški spomenici, ki se bavi s postopkom glede priznanja italijanskega imperija, namreč z vprašanjem pri katerem je treba angleški vladi upoštevati tudi razmere v domači notranji politiki. Spomenica poudarja željo Anglije, da bi priznala aneksijo Abesinije, kakor hitro bi se našel postopek, ki bi

omogočil Društvu narodov, da se ta aneksija sankcionira.

Dočim so se ti diplomatski razgovori med Anglijo in Italijo vršili v strogi tajnosti, je nemški odpravnik poslov v Londonu knez Bismarck odšel v zunanje ministrstvo ter izrazil Edenemu nemške pomisleke zaradi morebitnega dvostranskega angleško-italijanskega dogovora.

Istočasno je nemški poslanik v Rimu Hassel podvel sličen korak pri italijanski vladi ter izjavil, da bi bil gentleman agreement med Anglijo in Italijo diametralno nasproten z nemško-italijanskim dogovorom, ki je bil sklenjen ob priliki obiska zunanjega ministra grofa Ciana v Berlinu in Berchtesgadnu.

Francoski pomisleki

Pariz, 11. novembra. o. Pariški listi ne prikrivajo, da bi pomenila obnova sta-

rih prijateljskih odnosov med Italijo in Anglijo preziranje francoskih interesov ali celo ogrožanje teh interesov na Sredozemskem morju. Sicer se mora Italija v primeru takega sporazuma oddaljiti od Nemčije, kar bi bilo za Francijo zelo povoljno, ker ji je italijansko-nemški blok pač najbolj nevaren, toda na drugi strani ima Francija važne interese tudi na Sredozemskem morju, po katerih nihče ne vprašuje in za katere se celo v Parizu nič kaj ne brigajo. Namesto, da bi imela Francija koristi od obnove normalnih odnosov z Italijo, jih bo imela Anglija. Francija bi morala pač opustiti svoje nezaupanje napram Italiji, ki je vendar njena sosedica, in ki ji lahko najbolj neposredno škoduje na Sredozemskem morju.

Kupujte domače blago!

Iz domače politike

Na poti k sporazumu z dr. Mačkom

Tri skupine takozvane združene izvenparlamentarne opozicije, katerim načeluje Aca Stanojevič, Ljuba Davidovič in Joca Jovanović-Pizon, so se končno sporazumele in se zedinile glede načelnih smernic o naših notranjih vprašanjih, v prvi vrsti seveda o takozvanem hrvaškem vprašanju. O teh smernicah je bila sestavljena posebna spomenica, ki je bila nato vročena merodajnemu čimbelju. Točno besedilo te spomenice ni znano, njeno vsebino pa je te dni objavila »Politika«. Po informacijah »Politike«, v koliko so one zanesljive, ne moremo vedeti, obsega spomenica pet točk in sicer:

1. Priznava se hrvaška zgodovinsko-politična individualnost in vse ono, kar iz tega sledi. Pri tem se pušča ob strani vprašanje, kako bi se naj to priznanje uveljavilo glede notranje ureditve države.
2. Povodja se nujna potreba in aktualnost reform, ki so že danes na dnevnem redu.
3. Reforme se morejo izvesti samo z novo ustavo. Pri tem se ne označuje, kako bi se naj uveljavila nova ustava.
4. Reforme je treba izvesti v dveh smereh: 1. je treba uvesti demokratični in parlamentarni režim in 2. treba je izvesti notranjo državno ureditev v smislu sporazuma Šchov, Hrvatov in Slovencev, torej ta nova ureditev mora zadovoljiti tako Srbe, kakor Hrvate in Slovence.
5. Z novimi reformami je treba ustvariti državni stroj, ki bo pravilno funkcioniral in omogočil, da bo mogla država uspešno reševati socialna in gospodarska vprašanja.

»Ozora« obširno komentira in kritizira »načelne smernice«, glede katerih so se po več nego leto dni trajajočih pogajanj končno sporazumeli gospodje Davidovič, Stanojevič in Jovanović, in prihaja na koncu konec do tega-le zaključka: »Vsekakor se zdi, da smo prešli preko mrtve točke v naših razpravah. Ako bo zbog tega prišlo do kakšne skupne politične akcije vse izvenparlamentarne opozicije, se ne more vedeti, vsekakor pa so vse boograjske domneve o koncentracijski vladi z blvsšo Kmetško-demokratsko koalicijo brezpredmetne, ker dr. Maček zahteva rešitev hrvaškega vprašanja, a ne zahteva udeležbe v vladi, še manj pa je sprejel sodelovanje v vladi brez prejšnjega končnega javnega sporazuma.

Zanimiv popravek

V »Delavski politiki« z dne 7. t. m. čitamo ta-le zanimiv popravek: »Sv. Krištof pri Laškem. Ni res, da je v občini sv. Krištof zmagala JZ, ampak »Kmečko-delavska lista«. Res je pa, da so na tej listi kandidirali v kompromisu s kršč. socialisti in socialisti tudi pristaji JZ. Zato je bila ta lista izrazito »kmečko-delavska« v kompromisu. Lusić Stako, sedanjí občinski odbornik.

Konkordat z Vatikanom

Listi poročajo, da namerava vlada v najkrajšem času predložiti Narodnemu predstavništvu v končno ratifikacijo konkordat, ki ga je vlada leta 25. avgusta sklenila z Vatikanom. Po tem konkordatu postane ljubljanska škofija nadškofija, torej sedanji škof dr. Rožman nadškof. Prav te dni je bil škof dr. Rožman skupno s krškim škofom dr. Srebrničem v avdienci pri papežu Piju XI. Kakor listi poročajo, je bila ta avdienca v zvezi s konkordatom in z vprašanjem naslednjega odstavljenega tržaškega škofa dr. Fogarja.

Organizacija nacionalne akademske mladine

Lani je bil na kongresu jugoslovenske nacionalne akademske mladine v Ljubljani osnovan »Savez jugosl. nacionalnih akad. organizacij«, ki je imel prvo leto svoj sedež v Zagrebu. Tu je posloval tudi izvršni odbor. Na letošnji skupščini Saveza, ki se ima te dni vršiti v Zagrebu, se bo po pravih sklepal o prenosu Saveznega sedišča iz Zagreba v Ljubljano. Na sestanku ljubljanskih akademskih društev »Jadrana« in »Edinstva«, ki se je vršil pretekli teden, je bila sestavljena kandidatska lista za zagrebsko skupščino. Na listi so: Fran Kutin, predsednik, Milan Orožen, podpredsednik, Stane Klemenec, tajnik, in Miran Ribnikar, blagajnik. Na skupščini bo stavljen predlog, da se delo Saveza decentralizira na ta način, da bi poedina vseučilišna mesta organizirala sekcije, ki bi razbremenile delo izvršnega odbora. Po tem načrtu bi Ljubljana dobila sekcijo za akademski tisk, za izmenjavo dijakov in za narodno obrambo.

„Naša misel“

Izšla je 3. številka »Naše Misli«, glasila naše akademske mladine, ima prav pestro in zanimivo vsebino. Poleg uvodnika ima tebe člank: »Masa i politika«, »Političarstvo v akademskih društvih«, »Delovni tabore na Koevskem«, »Oduševljenje i razočaranje« itd. Prav značilen je članek »Srednje šole in politika«, iz katerega izveemo, da se gotovo ... mladinske organizacije bavi s politiko in hočejo celo prenehati profesorje. Priporočamo glasilo naše akademske mladine napredni javnosti v želji, da bi jo naši inteligentni sloji krepko podpirali moralno, predvsem pa gnočno. Naročnina znaša za vse leto 18. Din. Pošilja se na upravo Groharjeva cesta 2-1.

Nemško orožje za Avstrijo

Nemčija bo dobavljala Avstriji v zameno za kmetijske predmete orožje

Dunaj, 11. novembra. b. Oficijozna »Reichspost« poroča iz Berlina o nadaljevanju avstrijsko-nemških gospodarskih pogajanj, ki se bodo nadaljevala 15. novembra t. l. dalje na Dunaju. List izraža upanje, da bodo na osnovi znanega avstrijsko-nemškega sporazuma z dne 11. julija t. l. prišlo do pomembne pogodbite gospodarskih odnosov med obema državama, o kateri se navzlic vsem dosedanjim političnim sporazumom še vedno ne more govoriti. Nemci so sedaj pripravljali, poroča dunajski vladni list, nakupovati v Avstriji zlasti večje množine poljedelskih produktov, obenem pa povečati sedanje kontingente nekaterih drugih avstrijskih izvoznih predmetov, posebno

lesa in živine, ki ju Nemčija nujno rabi. Te nemške potrebe so baje tako velike, da bo nujno treba najti protipostavko za kritje nemških dobav. Domneva se, da bo Avstrija uvažala odslej iz Nemčije v večjih množinah zlasti premog. Ker pa bi samo dobave premoga ne krile iz Avstrije v Nemčijo izvoženega blaga, se sedaj računa tudi z možnostjo uvažanja nemških vojaških predmetov v Avstrijo, posebno, v kolikor gre za poseben vojaški material, s katerim Avstrija še ne razpolaga, ker nima primernih tovarn. Nemčija bi na ta način v kratkem času močno obožovala avstrijsko armado, za kar bi ji Avstrija v zameno pošljala predvsem nekatere važne poljske prideleke.

Francove čete še vedno pred Madridom

Doslej še niso prekoračile reke Manzanares

London, 11. novembra. d. »Times« poroča, da je angleški odpravnik poslov v Madridu sporočil angleški vladi, da se vladne čete trdovratno upirajo vojski generala Franca, ki ji onemogočajo prehod preko Segovijskega in Toledskega mosta. Doslej ni prišel še noben vojak nacionalistične vojske na vzhodni breg reke Manzanares. Pred obema mostoma čakajo maroške čete in tujski legionarji na trenutek, da bi mogli pričeti z napadom.

Medtem se razvijajo srditi boji na Casi de Campo, nasproti bivše kraljevske palače ob bregu reke Manzanares. Socialistične čete so tukaj pod poveljstvom polkovnika Castejona in na drugi strani se v vrstah vladne milice bori bataljon žensk, ki so izredno hrabre, kakor je priznal Franco sam, in ki so imele že velike izgube. Tudi polkovnik Castejon je bil ranjen na nogi.

Madridska radio-postaja »Union Radio«, katere poslopje je oddaljeno kakih sto metrov od glavne pošte, oddaja svoj normalen program. Tako je razširila sredič tudi sporočilo policijskega ravnateljstva, da razširjajo gotovi elementi v Madridu vesti, po katerih naj bi se glavno mesto predalo, kar pa je povsem netočno. Vsi, ki bi razširjali take vesti, bodo kaznovani. Po tem sporočilu je radio nadaljeval prenos iz madridske opere.

Protinapadi miličnikov

Madrid, 11. novembra. d. Hudo bombardiranje delavskih okrajev ter obrambnih postojank čet madridske vlade ni preprečilo miličnikov, da ne bi izvršili cele vrste protinapadov in ustavili na ta način prodiranje čet generala Franca v mesto samo. Oddelki tujske legije so usmerili svoje glavne napade na veliki park Casa de Campo in kakor se zdi, se jim je bržne posrečilo prodreti vanj. Za svoj uspeh se imajo zahvaliti samo dejstvu, ker so miličniki preveč pozno opazili, da so ljudje, ki prodirajo v park, njihovi nasprotniki. Borbe okoli parka Casa de Campo trajajo dalje. Miličniki so v parku samem

Sporočilo poveljnika obrambe

Pariz, 11. novembra. o. Komandant obrambe Madrida general Mijao je imel brezčlani razgovor s španskim poslanikom v Londonu, kateremu je zatrdil, da doslej še noben maroški vojak ni prekoračil reke Manzanares. To izjavo je na drugi strani potrdil tudi uporniški general De Liana, ki je po sevilski radijski postaji demantiral poročila drugih radijskih postaj, da se sedaj vršijo poudelne borbe že sredi mesta. Naše čete, je dejal general, še drže na postojankah na desnem bregu reke Manzanares, izven mesta, v katerega ta čas še niso prodreli. Pravkar se vršijo borbe za toledski in segovijski most. Demoralizacijo vladnih čet je bilo mogoče opaziti že na več krajih.

Uspehi nacionalistov

Burgos, 11. novembra. p. Po poslednjih vestih iz Madrida so čete pod poveljstvom generala Varele še najbolj globoko prodrele v mesto. Zasedle so Paseo Imperial v vsej njegovi širini, datje toledsko cesto, ki vodi v center mesta, kraljevske dvor in vrtove okrog njega, pa tudi vseučilišče, vojašnico Montano, bolnico in azil Ortelino. S severa so nacionalistične čete prodrele preko okraja Quatro Caminos proti hipodromu in se sedaj bližajo madridskemu parku »L'Retiro«. Z juga so nacionalisti prišli do glavne bolnice. Glavni štab braniteljev Madrida se je umaknil iz centra mesta v neki okraj na madridskem vzhodu od koder vodi zdaj nadaljne operacije.

Vprašanje priznanja Francove vlade

— London, 11. novembra. o. Francova vlada je službeno obvestila angleško, da tudi po odhodu delavske vlade iz Madrida v Valencijo ne more izpremeniti svojega mnenja, da je ta vlada edina legalna špan-

ska vlada. Padec Madrida ne more pomeniti odločitve v španski državljanski vojni. Sebe po zavzetju Madrida po nacionalistih se bodo pričele odločilne borbe, saj je samo Katalonija med tem mobilizirala okrog 300.000 vojakov.

Kar se tiče angleškega stališča napram Francovi vladi pravijo, da bo angleški odpravnik poslov Forbes sicer še nadalje ostal s poslaniškim osebjem v Madridu, ko bo mesto prešlo v roke nacionalistov, da pa to še ne bo pomenilo angleškega priznanja Francovega režima. V Valenciji bo zastopal angleške interese pri marksistični vladi tamkajšnji angleški konzul.

Dunajska posvetovanja

Odmevi inozemstva

Budimpešta, 11. novembra. w. Budimpeštanski listi naglašajo, da gleda vsa Evropa sedaj na Dunaj, kjer se vrši konferenca rimskega bloka. Listi poudarjajo, da bo dunajska konferenca odločilne važnosti ne samo za nadaljnji razvoj v državah, ki so zasedle na tej konferenci, temveč tudi preko teh za ves kontinent.

v Franciji

Pariz, 11. novembra. w. Listi se obširno bavijo z dunajskimi posvetovanji italijanskega ministra Ciana. »Petit Parisien« naglašava važnost italijansko-avstrijskega trgovinskega dogovora ter demantira govore, razširjenih v inozemstvu, o možnosti, da bi mogla biti posledica dunajske konference restavracija Habsburžanov.

Gospodarsko sodelovanje češkoslovaške in Rumunije

Praga, 11. novembra. g. Po povratku kralja Karola iz Prage, se v rumunskih gospodarskih krogih z velikim zanimanjem govori o možnosti nadaljnje poglobitve rumunsko-češkoslovaških gospodarskih odnosov. Tozadevna pogajanja so se že pričela ter napredujejo uspešno. Govorijo o ustanovitvi rumunsko-češkoslovaške družbe za nafto, ki bo dobavljala češkoslovaški vojski in državnim obratom nafto. Češkoslovaški kapital za to družbo v iznosu 600 milijonov lejev bo preskrbelo Živnostenska banka. Poleg tega bo Češkoslovaška zahtevala od Rumunije gotove ukrepe na valutnem in carinskem polju v svrhu olajšave izmenjave blaga. Zato se bo izjavila za pripravljeno uvesti večinske ugodnosti za rumunsko blago. Nadalje se bodo sklenili dalekosežni ukrepi na polju tujkega prometa. V kratkem bo državni podtajnik Baudulescu odpotoval kot zastopnik rumunskega zunanjega ministra v Prago, da bo vodil pogajanja o vseh teh vprašanjih.

Titulescu ozdravel

Bukarešta, 11. novembra. d. Iz Lugana, kjer se sedaj mudi bivši zunanji minister Titulescu, poročajo, da bo v prihodnjih dneh odpotoval v Bukarešto. Titulescu je obvestil svoje prijatelje, da namerava zopet prevzeti svoje posle na univerzi v Bukarešti ter pričeti predavanja na pravni fakulteti. Ali misli zopet poseči v notranjo politiko, za sedaj ni znano, menijo pa, da ne bo dolgo strel, da bi ostal politično nedelaven.

v Angliji

London, 11. novembra. w. Angleški tisk zasleduje z veliko pozornostjo politična posvetovanja na Dunaju. »Times« meni, da se Nemčija ne bo pridružila rimski skupini, vendar pa je z julijanskim dogovorom in z ugodnim razvojem nemško-italijanskih odnosov zagotovljeno njeno sodelovanje.

Cianov obisk v Budimpešti

Budimpešta, 11. novembra. g. Italijanski zunanji minister grof Ciano, ki bo prišel v Dunaj v Budimpešto v spremstvu madžarskega zunanjega ministra Kanyje, bo ostal v madžarskem glavnem mestu tri dni.

Borzna poročila

Curih, 11. novembra. Beograd 10. Pariz 20.19, London 21.23, New York 435, Bruselj 73.575, Milan 22.925, Amsterdam 234.26, Berlin 175. Dunaj 77.5 (81.275), Praga 15.39, Varšava 81.90, Bukarešta 3.25.

Svojega prijatelja umoril in oropal

Ubil ga je s kamnom in mu odvzel nad 5000 Din

Maribor, 11. novembra. V ponedeljek okoli 9. je neznan kam izginil 16-letni trgovski vajenec Branko Pušaver iz Studencev, sin sodnega uradnika v Mariboru. Njegov gospodar trgovec Kotnik ga je v tem času poslal s približno 5.500 Din k trgovcu Breatu na Glavnem trgu, kamor pa ni prišel. Okoliščine, v katerih je izginil, so bile zelo sumljive ter so istega dne aretirali njegovega prijatelja 24-letnega akviziterja Bruna Govediča, s katerim je bil v družbi. Na policiji je Govedič sprva trdil, da ni bil s Pušaverjem v družbi, pozneje pa je pri konfrontaciji s pričami izpovedal, da je bil s njim v družbi, ne ve pa, kam je pozneje odšel. Na poli-

ciji se je čudno zdelo, ker je skrival vrat za svojim ovrtnikom suknjice, pa so ugotovili, da ima na vratu sveže praske. Prav tako so opazili, da ima praske tudi na desni roki. To jim je zbudilo sum, da je morda Govedič morilec in da je dobil praske v boju s svojo žrtvijo.

Danes ob pol 12. je Govedič res priznal, da je umoril 16-letnega vajenca Pušaverja v gozdu za gostilno Merdava v Kamnici v Mariboru. Tolkel ga je tako dolgo s kamenjem po glavi, da ga je ubil, nakar mu je vzel 5420 Din.

Opoldne se je odpeljala policijska komisija s morilecem v avtomobilu na mestu dogodka, da poličke truplo.

Žene in dekleta!

Katero lastnost mora imeti idealen zakoniti mož?
Odgovor na to vam bo dala **Luise Ullrich**
v muzikalni veselolovni vredni dunajski humorja
PAUL HERRIGER - THEO LINGEN

Možje in fantje!

A. B. C. ljubezni
Premiera danes v KINU UNIONU

Dijaška proslava 60 letnice Cankarjevega rojstva

Snoči so trgovski akademiki vprizorili v dramskem gledališču z velikim uspehom Cankarjevo „Lepo Vido“

Ljubljana, 11. novembra. Talijin hram v drami je bil snoči zaseden, kakor že dolgo ne. Hvaležno je bilo občinstvo in nagradilo je igralce z aplavzom, ki je prihajal v resnici od srca. Dramatični odsek 61. podružnice Ferijalnega saveza na trgovski akademiji je v proslavo 60 letnice rojstva Ivana Cankarja vprizoril njegovo „Lepo Vido“. To Cankarjevo delo je silno enačeno, vsebinsko težko razumljivo. Cankar je hotel z „Lepo Vido“ podati tisto nerazumljivo notranjo silo, ki jo imenujemo hrepenenje. Človek niti sam ne ve, česa si prav za prav želi, vendar hrepeni po nečem v življenju nedosegljivem, po neki sreči, o kateri niti sam ne ve, kakšna naj bi bila. Lepa Vida je simbol tistega nerazumljivega hrepenenja, ki pa ni lažno vsem. Otroci veselja ga ne poznajo, zanje so vsi »hrepensisti« sanjari, ki ne živijo v realnem svetu.

Težko nalogo so si izbrali trgovski akademiki, priznati jim moramo, da so jo dobro rešili. Kljub temu je precej nerazumljivo, zakaj so si izbrali baš najdražje Cankarjevo delo. Mladina je že po svoji naravi vesela, življenje vzame vedno z lahke strani, zato bi človek mislil, da si bodo izbrali kakoli bolj veselo in živahno delo. V našem je pa »Lepa Vida« vendarle sorodna mladim dušam. Mlado srce se ni ustajalo, gradi gradove v oblakih, hrepeni po neznani sreči.

Milan Skrbinek je dramo skrbno pripravil. V enajstih dijetantih je odkril talente, s kakršnimi bi se moglo ponasati tudi večje gledališče. Zlasti je imponirala čista in jasna izgovorjava, ki je ne najdemo pri enajstletnem članu našega dramskega ansambla. V mračnosti je pa režiser nekoliko pretilaval. Igralci so bili podobni poslušnim prikaznim, mrkim tipom, od katerih gledalec neprestano čaka, kdaj si bodo končali življenje. Cankar prav gotovo ni

hotel podati hrepenenje s tem, da bi bil višek sreče dosegljiv šele s smrtjo. Nekoliko manj pretiravanja ne bi škodovalo. Sicer pa vsa čast režiserju in izvajalcem. Najboljša figura je bil bolni študent Boljanec. Odigral je svojo težko vlogo od začrtka do konca odlično in z doživljem, ki mora začuditi. Mehki glas in sibo telo se je zelo dobro prilagajalo vlogi bolnega človeka, ki so mu ure že štete. Vreden drug mu je bil zapit pisar Mrva. Poleg odlične maske je pokazal tudi v igri vse vrline dobrega igralca. Zlasti močan je bil v epizodi, ko je svojim prijateljem pripovedoval o ključki v svoji sobi, na katero je nataknil vrvi, ki naj izpolni njegovo hrepenenje. Ljubljana vseh, mladega 15 letnega študenta Dioniza je treba posebej pohvaliti. Tako si predstavljamo hrepenenje mladega človeka in nič drugače. Prav dober je bil tudi stari delavec Damjan. V trenutku, ko tretji odhaja čez veliko lužo je bil preleganten za navadnega delavca. Običajna zemljana, ki ne pozna hrepenenja, sta vtešena v Mileni in zdravniku. Milena je prav dobro odigrala svojo vlogo, dočim je bil zdravnikov organ malce presentimentalen in pretil. Veselje je vedno glasno. Ko ga je poklical njegov prijatelj Dolinar, da bi mu pregnal težke misli, bi moral pokazati malo več živahnosti. Dolinar sam je bil podan pričevalno. Tudi ostale manjše vloge so bile dobro zasedene. Zlasti Vidina mati, le svatje so bili nekoliko preleseni. Ko so napili poročence, so tako planili po vinskih čašah, kakor da so si šele po dolgem stradanju lahko privoščili dobrega vina.

V ostalem so pa to napake, ki jih dijetant ne moremo vneti v zlo. Predstava, vzeta kot taka, je vsestruko odlična in je pokazala našo šolsko mladino v najboljši luči. Vsa čast in priznanje dramatičnemu odseku trgovske akademije!

ter je dobil manjše opevline.

Škoda obeh pogorelev masla okrog 70 tisoč Din. Prvi posestnik ni bil savorovan, drugi pa za 43.000 Din. Orošništvo je požigalec že na sledu ter je nekoga o umljenca, ki vse kaže proti njemu, že aretiralo in zaprla.

Malo zimskega sadja

Ljubljana, 11. novembra. Živilski trg je letos slabo založen z zimskim sadjem. Spomladi je bilo sadno drevje v najlepšem cvetju in ljudje so si obetali dobro sadno leto. Toda slabo vreme in sadni škodljivci so uničili skoraj ves plod ter je bila letošnja sadna letina pri nas v splošnem prav tako slaba, kakor je bila slaba trgatav. To se seveda pozna pri cenah sadja.

Prejšnja leta je bilo ob tem času na prodaj največ zimskega sadja in so ga prodajali v večjih količinah dan za dnem na živilskem trgu. Zdaj ga pa ni niti vedno na prodaj ob tržnih dneh. Tako ga je bilo n. pr. danes zelo malo, le nekaj zabojov in še tisto ni bilo vse najlepše. Prišlo je z Dolenjskega. Najlepše so voščence, ki jih na prodajo po 550 Din na debelo. Mešane vrste prodajo povprečno po 5 Din. Če po teh cenah si lahko predočite, kako drago bo sadje prihodnje mesece. Na našem trgu ga prodajo zdaj na drobno povprečno po 6 Din kg (jabolka). Seveda je pa tudi na prodaj mnogo cenejših jabol, toda ne dobrih, trpežnih zrnstih vrst: prodajo jih od 3 Din kg naprej. Dovolj je še vedno na prodaj na drobno dobrih hrusk, ki so povprečno po 5 do 6 Din kg. Prav tako je trg še vedno dobro založen z lepim grozdem, ki ga je Ljubljana letos konzumirala izredno mnogo. Prodajo ga od 5 do 10 Din kg.

Zelo dobro je založen trg s poznimi gobami, mrazovnicami. Največ je sivk, ki so bile danes po dinarju do 2 Din liter. Med sadjem in gobami je še precej koristan, ki se še v splošnem ni podražil. Domačega prodajo od 2.50 Din naprej liter. Pri zelenjavi in sočju ni posebnih sprememb.

Prav tako so ostale cene nespremenjene na perutninskem trgu, kar ni posebno raz-

Temu pa, kakor je ugotovila policija, ni bilo tako. Ponoči okrog pol 4. je Ingliša namreč videl na brvi čez Gradsko, poleg Korleje, pekovski pomočnik Štefan Blah, ki je del takrat v službi. Čul je godranje, in je opazil v temi poleg vode »misi« lučica. Ko je odšel naprej, je še vedno del godranja, nato pa padec v vodo. Seveda pa ni mislil, da je skočil v vodo Ingliša in je bil prepiran, da je ta vrge v vodo kamen.

Iz Maribora

Gledališče. Prihodnja glabena premiera bo opereta pokojnega zagrebškega ravnatelja opere Srečka Albinija »Baron Trenk«. To opereto so radi izredno lepe glasbe igrali tudi na tujih odrih. Režijo vodi g. Pavel Raabberger. — V četrti zvečer p. nove Minajkove voseloigro »Zorka za red A.

— Drevi koncert v Ljudski univerzi. Pod okriljem tukajšnjega »Jadrana« priredi noč ob 20. uri v dvorani Ljudske univerze violinistka in profesorica glasbe gđ. Joržica Kae samostojni koncert. Izvajala bo samo klasične skladbe, na klavirju bo mlado umetnico spremljal g. prof. Vasilij Mirk.

— Putnikov smučarski izlet o bošutu na Poljsko. V času od 22. decembra do 4. januarja priredi Putnik izlet s posebnim vlakom v najlepše smučarske predele Poljske z obiskom Krakova, Krvnice (najmodernejše kopališče in zimskošportno mesto Poljske), Zakopan, Kušnice, Wisle, Katowice in Varšave. Odhod iz Maribora 22. decembra ob 16.15. Povratek v Maribor 4. januarja ob 2.24. Cena vožnje in aranžmana znaša iz Maribora in nazaj približno 3.700 Din. V tej ceni je vsebovano: železniška vožnja II razreda od Maribora do Krakova z rednim brzovlakom, od Krakova do Varšave s posebnim luksuznim smučarskim vlakom, od Varšave do Maribora zopet z rednim brzovlakom; hrana in stanovanje začeti z odhodom luksuznega vlaka iz Krakova in končati z zajtrkom 3. januarja v Varšavi. Potuje se z rednimi potnimi listi. Vse nadaljnje informacije, prospekti, prijave, nabava vizumov in valut pri Putniku v Mariboru in Celju.

— Putnikov predložni izlet s posebnim vlakom na Dunaj. V času od 5. do 10. decembra priredi Putnik kompenzacijski izlet s posebnim vlakom na Dunaj. Odhod iz Maribora bo v nedeljo 6. decembra ob 2.30 zjutraj, prihod na Dunaj ob 8. Odhod z Dunaja v četrtek 10. decembra ob 12.30, prihod v Maribor ob 17.30. Vozne cene so zelo znižane ter znašajo: za III. razred Maribor—Dunaj in nazaj 240 Din, za II. razred pa 300 Din. Potuje se lahko na podlagi rednega ali pa kolektivnega polnega lista, ki stane 50 Din. Vse nadaljnje informacije, prospekti, prijave do 25. novembra, preskrba vizumov in valut po najnižjih dnevnih tečajih pri Putniku v Mariboru, tel. 21-22 in v Celju, tel. 119.

— Smola žeparja. Včeraj je stražnik opazil na križišču Vetrinjske in Tattenbachove ulice sumljivega mladeniča, ki je prišel

Beleznica

KOLENDAR

Danes: Sreda, 11. novembra katoliški: Martin, Moč.

DANASJNE PRIREDITVE

Kino Matija: Poslednji akord.
Kino Ideal: Slasti mladosti.
Kino Sloga: Zlati človek.
Kino Union: Abeceda ljubezni.
Kino Moste: Barcarola.
Kino Kodeljevo: Buster je zaljubljen. (Buster Keaton).
Ljudska univerza: predavanje docenta primarija dr. Ivana Maika o sladkorni bolezni ob 20. v mali filharmonični dvorani.

DEZURNE LEKARNE
Danes: Dr. Kmet, Tyrševa cesta 48. Trukozzy ded., Mestni trg 4. Ustar, Selensburgo va ulica 7.

Iz Celja

— Zbor društvenih in četnih prosvetarjev celjske sokolske župe se bo pričel v nedeljo 22. t. m. ob pol 10. dopoldne v Narodnem domu v Celju s sledečim dnevnim redom: 1. splošen referat br. predsednika o prosvetnih priklakah v župi. 2. pozdrav br. saveznega prosvetarja dr. Vladimira Belajčiča iz Beograda. 3. odobritev novega župnega prosvetnega odbora. 4. poročila prosvetnih odborov o posameznih okoliščinah. 5. odobritev prosvetnih okoliščin. 6. slučajnosti.

— Sloviti draždanski godalni kvartet bo koncertiral drevi ob osmih v veliki dvorani Narodnega doma.

— Umrla je v ponedeljek v Celju (Na okopih 9) v starosti 79 let zasebnica ga. Neža Lauritscheva. v celjski bolnici pa je umrla istega dne 74letni brozposelni delavec Jernej Sorn iz Bežine pri Konjicah.

— Napad in tri nesreče. Ko je stopil 37letni mlekari Avgust Kovarčič iz Šmarja pri Jelšah te dni na trgu v Šmarju v avtobus, sta ga napadla dva znanca in mu z nožem prerezala tri preste na levi roki. V Veliki Pirešici se je 65letni vinčar Florjan Grobelnik polil s krompom in se hudo opeknel po desni nogi. V nedeljo si je 25letni, v železarni v Storah zaposleni delavec Viktor Puc z Ljubeece po nesreči prerezal s stekleno kito na desni roki. Ko je 17letna posestnikova hčerka Marija Zimškova s svetlo na Celjem podirala v ponedeljek z bratom drevje v gozdu, je padlo požagano drevo najo in ji zlomilo desno nogo. Poškodovani se zdravijo v celjski bolnici.

SOKOL

— Sokol I. Ljubljana, Tabor bo imel v soboto 14. novembra zvečer ob pol 9. v veliki dvorani na Taboru teledavno akademijo članstva in naraščajo. S to prireditvijo hoče društvo pokazati, na kakši stopnji je telesna vzgoja v društvu. Vse točke sporeda, ki bodo brez odmore trajale do 10. s. najnovejše sestave članov in članice vadijskega zbora ter so se jih oddelki naučili pri rednih teledavnih urah v enem mesecu, ne da bi pri tem zanemarjali sistematično teledavo. Čas med posameznimi točkami bo izpolnili društveni orkester. Vabimo ljubljanske sokolstvo in vse občinstvo, ki se zanima za telesno kulturo in s simpatijami spremlja kulturno delovanje sokolskega Tabora, da s številnim obiskom akademije pokaže pozornost delu mlade sokolske generacije. — Zdravol

— Sokolski pevski zbor. Vse pevce ljubljanskih sokolskih društev vabimo k prvi skupni vaji za nastop na akademiji dne 30. t. m. na Taboru, ki bo v četrtek dne 12. t. m. točno ob pol 9. v ljubljani dvorani Ljubljanskega Sokola v Narodnem domu. (Vhod z Bleiweisove ceste). Prosimo točno in polnoštevilne udeležbe. ZPO.

— Sokolsko društvo v Ljubljani III. Bežigrad vabi 11. t. m. ob 20. v svoje članstvo in prijatelje k predavanju gospe Tšuneko Skušek; Japonci in njih življenje. Udeležba obvezna.

Z Ježice

— Sokolski oder. Naši igralci so prav pridno na delu ter se večkrat večer za večerom, da nam v nedeljo vprizore novo dramo »Če se utrga oblak«. Ta izredno močna drama bo vprizorjena v Sokolskem domu v nedeljo 15. t. m. ob 20. Naši Sokolski igralci za tužijo za svoj trud vsa pohvala ter smo prepričani, da bo v nedeljo tudi naše občinstvo napolnilo sokolsko dvorano ter s tem moralno podporilo idealno in pošteno delo sokolskih bratov in sester. Zdravol

Iz Višnje gore

— Občinske volitve. Zaradi prekomasije občine Višnja gora bomo imeli občinske volitve šele 6. decembra. Od bivšega višnjegorske občine so se odcpele vsi Veliki in Mala Lokca, Velika in Mala Zalna, Luče, Plešivca itd. in iz teh se je ustanovila samostojna občina s sedežem v Lohcu. Ljudje se čudijo, zakaj je sedež nove občine baš na Lohcu, saj vaji s tem imenom sploh ni, le kraj se tako imenuje, nima pa nobene hiše. Za volitve v Višnji gori bo vicenih baje več list in zanimanje za nje je veliko.

— Požar. V ponedeljek zjutraj je kuhar posestnik na Velikih Vrhovih Ivan Zalešal v kleti z lesenim stropom oganjanje. Kar se je strop vnel in iz kleti se je ogenj razširil tudi na hišo. Prihitieli so sosedje in jeli gasiti, dokler ni prišla motorna brigadna, ki je ogenj kmalu pogasila. V nevarnosti je bila vsa tem bolj, ker so skoraj vse hiše vrtne s slamo. K sreči imajo tudi na Vrhovih motorno brigadno, čeprav je to hribovska vas. Ta požar je pokazal, kolika sreča je baš za hribovske vasi motorna brigadna. Kmetje so namreč vsi ročni in zavarovali je za malenkostne svote ker ne morejo plačevati visokih premij. Da ni bilo motorne brigadne, bi bila lahko pogorela vsa vas, tako pa ni bilo večje nesreče.

Postani in ostani član
Vodnikove družbe!

Jutri premiera LEHARJEVE OPERETE

„WO DIE LERCHE SINGT“
V ELITNEM KINU MATICI

Škrjanček poje — žvrgoli

OPERETNI SLAGER SEZONE!
Marta Eggerth poje v tem filmu
tako krasno kot je pela doslej v vseh filmu
»Hrepensica«

Pozabljen mirovni dan

Ljubljana, 11. novembra. Dandanes obhajamo najrazličnejše jubileje in praznike, a v duhu časa je, da smo pozabili na mirovni dan, ki bi naj bil danes. Prav za prav ne gre niti za cel dan, temveč samo za minuto, za tako zvano minuto tišine. Prejšnja leta so se praznovali po svetu tisto minuto in morda so jo kje tudi danes, vendar se zdi, da letos ni bilo minute tišine nikjer, kakor da so se je pacifisti bali, da bi v nji ne slišali zveneketa orožja po vsem svetu in grmenja topov na Pirenejskem polotoku.

Od mirovne misli najbrž sčasom ne bodo ostali niti simboli. Sicer pa sami simboli ne morejo spremeniti sveta, zlasti ne v času, ko ga spreminja tako zgovorno orožje. Le pomislite, za kaj vse se dandanes ljudje bojujejo z orožjem v roki! Za svobodo, za per krivice, za razne domovine, za demokracijo in fašizem in celo za mir. Orožje je dandanes torej edino nevtralnno, ker lahko služi vsem namenom in vsakomur, kdor ga zna vzeti v roke. Prav za prav je bilo tudi prejšnje čase tako in baje je marmaktera tovarna izdelovala orožje za domačo in »neprijateljsko« uporabo. Kaj hočemo, železo je železo, čeprav nima v vseh jeziki enakega imena. Morda se je kaj spremenilo zadnje čase in optimisti bi vedeli povedati, da je n. pr. v Franciji podražljena vojna industrija. Sploh pa imajo optimisti zadnje čase dovolj prilike, da slavo napredek četrtega desetletja 20. stoletja. Tako se n. pr. tudi lahko sklicujejo na lep napredek oboroževanja te ali one veselice, saj dandanes oboroževanje pomeni najzanesljivejše jamstvo za mir.

Na svetu je pač največja modrost in splošno uporabljana praksa, da je treba hudice izganjati z belečubom. In splošno znana resnica je, da ni isto, če dva delata isto. Kdo more potem takem trditvi, da je logika besed močnejša od logike zveneketa orožja? Kaj naj opravijo pri vsem tem pacifisti, ki radi zborujejo in pišejo apele ter se sklicujejo na človeško dostojanstvo in na človečanstvo? Svetovno dogajanje teče po povsem drugih tirih kakor dogodki na mirovnih kongresih, kjer oster človeški um siplje izbruhne fraze in obojavo vojno. Toda kaj je blesteči um proti nekaj gramov svinec, ki ti preluknja lobanjo, da niti ne veš kdaj?

Mirovni idealisti pač ne morejo zahtevati od kovine, naj ima srce in razum, naj bo pametnejša in plemenitejša od človeka, ki jo uporablja v najbolj viševse namene. kakor trdi sam. Če je orožje tu in če ga je celo vaak dan, če kako naj potem takem pričakujejo, da ga ne bo nihče uporabljal ali da ne bo izrabljal njegove tako močnejše avtoritete? Ko ne bo več belečuba, ne bo več tudi hudice. Pregovor pravi: Kilo s kilnom. Če bi na bilo kilno, bi pa na tega pregovora. Človeštvo je še barbarstvo in to barbarstvo se najlepše očituje v naj-

silnejši vojni tehniki. Nič na svetu ne nastane brez razvoja in potreben je tudi razvoj, da neha karkoli. Vojne tehnike ne moremo ustaviti s samo besedo, orožju ne moremo vzeti avtoritete, dokler ni največja avtoriteta razum. Največji bedak z orožjem v roki lahko ustrahuje cel kader najrazumnejših ljudi na naši slavni premienici. Beseda nikogar ne ubije, svinec pa vsakogar, kogar pač zadene.

»Krona stvarstva« je sicer tako domisljiva, da si domišlja, da bo ugnala naravne sile in spravila vseмир v svoj žep, toda doslej še ni mogla ugnati niti same sebe, svojih tragičnih zablod, ki jo pehajo v pogubo. Ali je kdo ob koncu svetovne vojne mislil, da bo še kdaj mogoča tako strašna vojna? Morda tudi, kajti sicer bi nehale obratovati takoj vse tovarne orožja. In zdaj? Idealizem najbrž zapušta tudi skrajne pacifiste. Zveneketa orožja je že zlatovnanj preglušil vse hvalnice miru in vzdihovanje po žrtvah prejšnje vojne. Najsi je solz zaradi strahot svetovne vojne pretilih še toliko, če jih damo na tehnično, ne bo sledila z njimi nikdar dvignila ogromne grmade oržja na drugi strani. In kdo bi sploh dajal na tehnično solze? S solzami ni nihče izpral niti enega krvavega madeža na našem planetu. In kdo bi prečel vse krvave madeže!

Zato ne jokajmo. Sicer pa nihče ne ve, kaj je najbolje v času, ko razum zapoveduje orožje.

Dva požara v eni noči

Poljčane, 10. novembra. Okrog enih ponedelja je v vaici Videž pri Slov. Bistrici izbruhnil požar kar pri dveh posestnikih hkrati. In sicer pri Kežu Ivanu in Černežniku Francu. Sosedoma je očividno ogenj zlobna roka, potaknila. V obeh primerih je ogenj izbruhnil na podstrešju, kjer je bila spravljena slama. Prvemu je pogorelo do tal go požara, v poslopje z vsa krmo in gospodarskim orodjem vred, drugi pa je ob gospodarsko poslopje, novo zgrajeno hišo, več ton sena, odov in pijače. Zgoraj mu je tudi vso z 26 živalarstevimi čebelnimi panji.

Prvi je opozoril na nesrečo sosed štici, ki ga je iz globokega sna zdrnil nenačuden sij, ki se je v temni noči videl še strašnejši. S se tro sta prebuhila nesrečni družini, ki sta si utegnili rešiti le go lo življenje. Ogenj se je širil s tako naglico, da se ni dalo mnogo rešiti. Domači gasilci, ki so takoj prihiti z motoro na pomoč, so imeli redi pomanjkanja vode težko delo. S štati so nosili vodo iz oddaljenega studenca in tako preprečili večjo nesrečo, saj bi ogenj lahko zajel vso vas, da ni bilo njih in požarovnih sosedov. Domači blazec, ki je trdno spal, se je z zadnjem hku še rešil iz planenov

veselivo za gospodinjje, kajti jajca so zelo draga. Obetajo nam, da bodo cene dosegle višek o božiču ko jih bo najmanj konzum bo pa največji. Toda že zdaj je napredaj mnogo jajc, ki so bila vložna v apno. Najlepša so po 1.25 Din kosov, a nekateri prodajalci so jih skisale prodajati celo po 1.50 Din. Vendar je še napredaj mnogo jajc po dinarju komad, ki pa seveda niso najlepša.

Krompirja in zeljenčkov glav je bilo danes na prodaj na debelo nekoliko manj kakor prejšnje taze dni, t da tud kuperv ni bilo mnogo. Cene zelja kažejo stalno tendenco navzgor, d a so cene krompirja nespremenjene.

K detomoru v Poljčanah

Poljčane, 10. novembra. Poročali smo v ponedeljek, da je prišlo tukajšnje orošništvo na sled detomoru, ki ga je zagrešila 26-letna delavica Antonija Pirševa iz Luščice vasi. Pirševa je sploščka ves čas tajila, da bi bila sploh porodila. Nazadnje pa se je pod neopobitni dokazi le udala. Tajila pa je še dalje, da bi bila otroka umorila, temveč je trdila, da je mrtvega porodila in ga zakopala.

Raztele enje trupelca je pa pokazalo, da Pirševa ni govorila resnice. Otroci je prišel živ in zdrav na svet ter je bil zelo močno razvit. Natlačena prest v žrtve pa je pričala, da je nesrečnica svojo otro najprej zadušila s prstjo in jo šele nato zakopala, za kar se bo morala zagovarjati pred sodiščem.

Samomor akademika

Ljubljana, 11. novembra. V Gradski filik gostilni Kolezije so našli ljudje snoči truplo neznanega mladega utopljenca. Obveščili so o tem policijo, nakar so polegzniki truplo na suho ter spoznali v utopljenca 27letnega bivšega akademika Josipa Ingliša, doma iz Srednje vasi v Poljanski dolini. V Koleziji je prišla zvečer komisija in je polegzniki zdravnik odredil, da so truplo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Preiskava je ugotovila, da si je Josip Ingliš končal življenje. Zadnje čase je nesrečno postal čedalje bolj otočen in je tudi popolnoma zanemarjal študij na filozofski fakulteti, kjer je bil vpisan v prejšnjih semestrih. Bil je brez sredstev ter je stanoval zdaj tu, zdaj tam. Zadnje mesece je stanoval v Koleskega ulici 84. hranil se je pa po raznih gostilnicah. Ker mu je zmerom primanjkovalo denarja, si ga je izposojal od dobrih ljudi, a se je naposled moral vdal alkoholom. Tudi v ponedeljek zvečer se je mudil delj časa v Sedejevi gostilni v Koleziji, kjer je prebil pijače. Neki gost mu je res dal za pijačo, nakar je odšel z njim ven. V pijanosti je zunaj Ingliš izbil svojemu prijatelju izpod pazduhe zavol, nakar sta pričela oba kričati. Kasneje je Ingliš pobegnil, a je vžlil temu nastala v kolezijskem okraju govorica, da je bil Ingliš vržen v vodo.

bežati pred možem postavje. Prišlo je zasledovanje in končno ga je stražnik dohitel in aretiral. Na policiji so v njem spoznali 25-letnega delavca Viljema Znidra s Polbrezja, ki je na kegljišču pri Senici ukral Martinu Kranjcu iz Nove vasi več predmetov in ga oškodoval za preko 200 dinarjev. Žeparja so izročili sodišču.

— Pred poroko — v smrt. Včeraj smo poročali o tragični smrti Mihaela Krajnc, ki se je vrge pod vlak. Kranj se je nameraval prihodnji mesec poročiti. Te dni je bil odpušen kot sezonski delavec, kar ga je tako potlo, da je šel v prostovoljno smrt.

— S truhinškom se je to dni zastupil lekarniški laborant Ivan Partenšlager. Vzrok samomora ni znan.

— Zrtvi ljubeunosti. V neki gostilni pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah so se stekli fantje zaradi nekake dekleta. Na bojišču je obelzel 20letni delavec Jože Šmirman, ki je zadobil na obeh rokah nevarne zabodljave. Mladenčica so prepeljali v mrtvoborsko bolnico.

— Ze od avgusta ga pogrešajo. Pri tukajšnji policiji se je zgledil krošnjar Peter Kotarac iz Vetrinjske ulice in prijavil, da že od 15. avgusta pogreša 17letnega sina Ivana. Mladenčič je odšel od doma misleč obiskati svojo mater, ki živi v Arženovi v imolskem srežu. Tja pa ni dospel. Sumijo, da se je sinu kaj hudega pripetilo.

Naše gledališče

DRAMA

Sreda 11.: Na ledeni plošči. Premierski abonma.

Četrtek 12.: Kvadratura kroga. Red B. Petek 13.: Zaprti. (Gostovanje v Celju). Sobota 14.: Na ledeni plošči. Izven. Nedelja 15.: Vesela božja pot. Izven. Znižane cene, ob 20 Din navzdol.

Drevi bo premiera Wernerjeve igre v treh dejanjih »Na ledeni plošči« za premier ekij abonma. Dejanje se godi v meščanskem okolju, ter ima za »nov najaktualnejše prikazane življenjske razmere, opletuje socialni in etični razkol med dvema generacijama. Glavno moško vlogo kreira g. Kralj, nadalje sodelujejo: Saričeva, Jan, Mileva Boljarjeva, Sanočin, Vida Juvanova, Gabričičeva, Gregorin, Skrbinek, Jerman, Potokar in Rakarjeva. Režiser: Ciril Dobovec.

OPERA

Sreda 11.: Dvojno knjigovodstvo. Red Sreda.

Četrtek 12.: Ples v maskah. Red Četrtek. Petek 13.: Zaprti. Sobota 14.: Lucija di Lammermoor. Gostovanje g. Josipa Rijave. Izven. Nedelja 15.: ob 15. Pod to goro zeleno. Izven. Znižane cene od 30 Din navzdol. ob 20. Hoffmannove pripovedke. Izven.

Gostovanje tenorista g. Josipa Rijave. V soboto dne 14. t. m. bo pel glavno partijo v Donizettijevi operi »Lucia di Lammermoor« g. Josipa Rijave, čast odlični tenorist. Njegova dogmata povzka kultura in simpatije na igro, sta mu pridobila priznanje v tujini, kamor pojde v najkrajšem času na različna gostovanja. Občinstvo opozarjamo, da si pravdaženo preskrbi ustropenje za to raznimno gostovanje, ki obeta velik umetniški užitek. Ostala zasedba je običajna, Naslovno partijo bo pela gđ. Zupercova.

Šišenska cerkev prenovljena

Z obnovitvijo cerkev ni izgubila svojega starinskega značaja

Ljubljana, 11. novembra. Med mnogimi Plečnikovimi načrti za ureditev Ljubljane najhitreje uresničujejo načrte za ureditev starih ljubljanskih cerkva in njihove okolice. Tako je n. pr. osrednje nunske cerkve urejeno že tedaj, ko so se Plečnikovi načrti šele začeli uveljavljati. Urejena je tudi okolica sv. Jakoba trg. Urejena je tudi okolica sv. Jurja cerkve in cerkev temeljito popravljena, kar je bilo tudi zelo potrebno, saj se je že spreminjala v razvaline. Najbolj zanimarjena pa je bila nedvomno stara šišenska cerkev. Mnogi se še spominjajo, da so videli, kako se je v nji sušilo perilo za glavnim oltarjem. Pred leti so zgradili ob tej cerkvi monumentalno stopnišče, ki se zdi v rešnici, luksuzno, odnosno se je zdelo, ko ni bila še obnovljena cerkev. Zdaj je pa tudi to delo končano in so v Ljubljani že preurejene s to cerkvijo štiri cerkve, če upoštevamo tudi preurejene okolice ob stolnici na Pogačarjevem trgu.

Cerkev ni izgubila svojega starinskega značaja, temveč je še skoraj bolj podobna srednjeveškim cerkvam po obnovitvi, le betonske ravne plošče pred vhodom in ob končni strani so povsem moderne. Sicer ne vemo, kakšna načela so vodila arhitekta pri obnovitvi glede na slog in starinski značaj cerkva. Pač pa se očitno pri vsem

delu, da je arhitekt želel, naj bi bilo delo čim trpežnejše. Zato so vsa pročelja gola, kamnita, neometana, stiki so pa tesno zglajeni. Da bi končno zidovje ob hribu ne trpelo zaradi vlage, so ob njem sezidali še poseben izolacijski zid, da je med obema zidovima prehodni hodnik ter imajo vtis, da je to obrambni rov s strelnimi linami, kakor ob srednjeveških cerkvah, kjer so se branili pred Turki. Ta hodnik je nekoliko nad zemljo pokrit z betonsko ploščo, zunanji zid pa še nosi močno stebrovje. Ki na njem sloni še ena betonska plošča. Stebri so približno 2 m visoki. S tem stebrovjem je arhitekt tudi dosegel vtis, da je cerkev povečana. Vsa okna so zamrežena in omrežje je tudi starinsko na pogled.

Okolica za hribom še ni urejena, odnosno najbrž ne bo, kajti tla za cerkvijo se začno precej strmo dvigati in cesta orejde pod Bellevuejem v tesno pot, ki leži precej visoko nad Celovsko cesto. Tal za cerkvijo ne morejo znižati in zato pada na nenakomerno k cerkvi, kjer ni stopnic. Sicer se zdi preurejena okolica s cerkvijo vred preveč monumentalna za preprosto, predmetno šiško. Stroški znašajo lepe tisočake. Značilno je, da v Ljubljani vsaj ob ne zidamo v bližini bodočnosti bodo z navadno vsako leto no eno cerkev, če je čeli zidati cerkev na Barju.

Motociklistov privid

Vital Seunig, ki je do smrti povozil vojaka Josipa Stevića, je bil oproščen kazenske krivde

Ljubljana, 11. novembra. Dne 15. marca t. l. zvečer se je pripetila blizu Leonišča na Zaloški cesti huda nesreča. Trčila sta trgovski poslovodja Vital Seunig, ki se je v vozičku na motornem kolesu v mesto, in vojak Josip Stević, ki se je pripeljal iz mesta na kolesu. Vojak je obelzel na tleh s počeno lobanjo in je nekaj dni nato v bolnišnici umrl.

Državni tožilec je vložil proti Vitalu Seunigu ovadbo in ga je obdolžil krivde vojaške smrti zaradi malomarne vojnje. Bilo je več razprav, katere je vodil sodnik poedinec g. Rajko Lederherc. Treba je bilo zaslišati nove priče, dobiti izjavo strokovnega izvedenca itd. Na podlagi obsežnega gradiva je bilo dokazano, da Vital Seunig za smrt vojaka Stevića ne more biti kazensko odgovoren. Sodnik je izrekel oprostilno sodbo. Toda državni tožilec je prijavil priziv in revizijo procesa. Že doslej je bila razprava zelo zanimiva zaradi tega, ker je v Seunigovem zagovoru igral veliko vlogo — privid ali halucinacija.

KOLEŠAR NA LEVI ZA TRAMVAJEM

Dokazano je bilo predvsem, da je vojak vozil s kolesom po levi strani namesto po desni, in sicer za tramvajem. Motociklist ga ni mogel opaziti, dokler ni vojak nenadoma krenil na svojo desno. Pojavil se je torej v hipu ob tramvaju in v naslednjem trenutku nekako sredi ceste. Tedaj je motociklist že privozil v tako blizino kolesarja, da ni mogel kljub zaviranju preprečiti karambola.

Odločilen je bil trenutek, ko se je kolesar prikazal izza tramvaja. Obtoženec je izjavil, da ga je takoj opazil, toda zdelo se mu je, da kolesar vozi v isti smeri, kakor sam, to je v mesto. Imel je torej privid, da vozi kolesar na desni proti mestu. Zaradi tega privida ni imel poviča da zavira, da bi umikanje. Ko je motociklist spoznal, da vozi kolesar na levi proti njemu, je začel takoj zavirati, toda bilo je že prepozno.

Takoj po nesreči je Seunig povedal stražniku na mestu nesreče in na policiji o svojem prividu. Seunig je izjavil, da je bila v glavnem ta optična prevara kriva, da je nastal karambol. Če bi ne bilo, bi utegnil motor še o pravem času ustaviti, ne glede na to, da je vojak nepravilno vozil po levi in za tramvajem. Več pric je potrdilo, da je vojak vozil nepravilno, le ena priča — neka ženska je trdila, da je vojak vozil pravilno in da zadene krivda, samo motociklista.

MNENJE IZVEDENCA

Zapriseženi izvedenec inž. Stofa je predvsem potrdil, da je nastanek privida v takih okoliščinah, kakor so bile v tem primeru, verjeten in mogoč. Tramvaj je bil razsvetljen in motociklist je opazil najprvo samo silueto kolesarja. Preden mu je prišlo v zavest, da mu vozi kolesar nasproti, je poteklo že nekaj sekund, ki so bile za

vojaka usodne. Prevara je bila tembolj mogoča, ker motociklist ni mogel biti pripravljen na to, da mu bo nekdo z njegove strani nenadoma privozil nasproti. Razen tega vojak tudi ni imel svetilke na kolesu.

Važno je bilo tudi vprašanje, s kakšno hitrostjo je vozil Seunig. Izvedenec je sklepal po legi vojaka po nesreči, ki je ležal kakor 3 in pol metra od motorja, da brzina v trenutku karambola ni bila velika. Ko je Seunig zagledal kolesarja, je bil od njega oddaljen kakih 15 m. Ako je vozil z brzino 30 km in ako vpoštevamo takozvani reakcijski čas 3/4 sekunde, se je v tem času približal kolesarju že za 6 m. Vojak je pa vozil najbrže s hitrostjo tramvaja, to je kakih 12 km na uro. Tudi kolesar se je med tem približal motociklistu za toliko metrov, ker prevozi s to hitrostjo okoli 3.3 m v sekundi. Karambola torej ni bilo mogoče preprečiti. Izvedenec je tudi izjavil, da je verjetno, da je motociklist vozil z večjo brzino kakor 15 km, ki je predpisana, preden je opazil vojaka. S 15 km ne vozi namreč nihče, posebno ne, ako je cesta prosta. Seunig ni imel poviča, da bi vozil s predpisano hitrostjo. Po brzini tudi ni mogel sklepati na posledice pri nesreči. Voznik ostane lahko živ pri trku s 60 km, ali pa obelzi lahko tudi mrtev pri brzini 10 km. Zdravniški izvedenci so pa ugotovili, da je imel ponesrečen vojak izredno temko lobanjo. Počila bi mu lahko pri navadnem padcu.

Obtoženec branilec dr. Vavpetič se ni upiral predlogom državnega tožila, naj se zaslišajo nove priče in drugi izvedenci, sodnik je pa nove predloge zavrnil. Državni tožilec jevtrajal pri obtožbi, trdič da se nesreča ne bi zgodila, če bi Seunig vozil ves čas s 15 km. Branilec se je opri na mnenje izvedenca, da brzina ni mogla biti vzrok vojaške smrti. Seunig je bil torej oproščen. Pri morebitni civilni pravdi bo pa odločilno dejstvo da ni vozil s predpisanimi 15 km.

Nemško letalstvo v Španiji

Trgovska zračna proga Tetouan-Sevila je v rokah novo ustanovljene nemške letalske družbe. V Tetouanu in Sevilii je vse letalsko oprejo v lepah, snežno belih uniformah, okrašenih na prsih s ključastim križem in krili letala. Start gre vedno zelo točno. Iz Tetouana letajo letala do Seville oziroma do Salamanke. Letala so najmodernejša, v vsakem je prostora za 20 potnikov. Proga Tetouan-Sevila preleti letalo v rekordnem času pihle ure. Letala letajo zelo nizko, tako da se lahko potniki preprajo, da je življenje v okolici Seville zopet normalno. Kmet stopa zopet za plugom, polja so razorana, živina se mirno

pase po pašnikih. Zanimivo pa je, da je volila vsa okolica Seville kakor tudi vsa Andaluzija rdeče. Prebivalstvo teh krajev se ne zanima za politiko, kar ni čuda, saj večina sploh ne zna pisati in čitati. Pred volitvami so poslali komunistični sindikati v vsako vasico po tri delegate tretje internacionale iz Madrida, ki so prisilili kmete

in pastirje, da so volili ljudsko fronto. Toda njihovemu početju so napravili konec sevillski falangisti in vojski generala Quipea de Llano. Zdaj je vsa Andaluzija očističena delegatov ljudske fronte in postala je zopet to, kar je bila dolga stoletja — dežela smeha, petja, plesa, solca in vina.

Tragedija zdravnika med gobavci

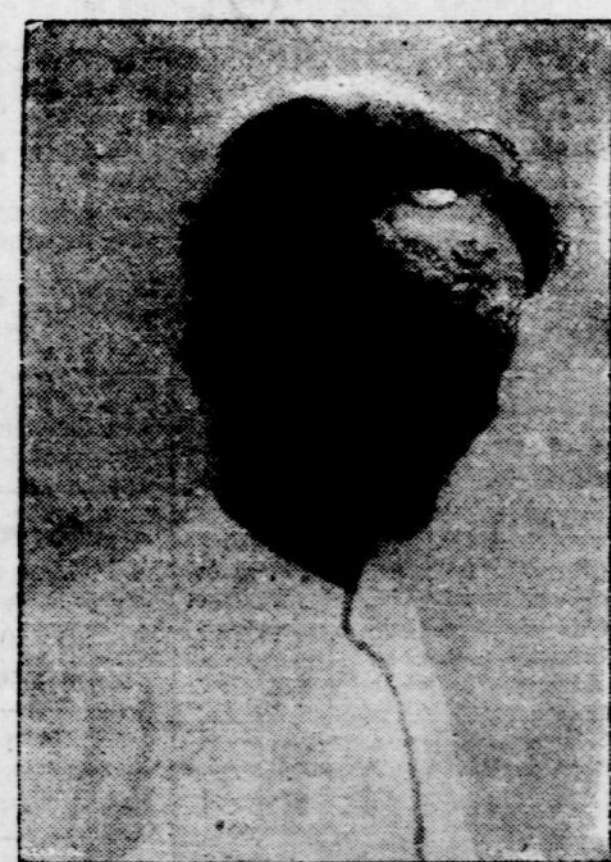
Dr. Mercieru ne bo treba sedeti v ječi, ker bo itak kmalu umrl v naselbini gobavcev

Pred kolonialnim sodiščem v Haipongu, glavnem pristanišču Tonkina, je bil obsojen zdravnik dr. Marcel Mercier na tri leta težke ječe, ker je ubil mlado Malajko. Kazni mu pa ne bo treba odsedeti, ker bo itak v doglednem času umrl v tonkinski naselbini gobavcev.

Iz Haiponga se lahko pride s pomočjo dobrega vodnika po reki Songkoi in po enem njenih pritokov do vasice belih koč. Pred leti je bil poslan v to naselbino gobavcev v študijske svrhe dr. Mercier. Ni se bal te strašne bolezni, kajti zdaj je znano, da gobavost ni posebno nalezljiva, če se človek izogiblje neposrednemu telesnemu stiku z gobavci. Dr. Mercier je hotel ostati med gobavci samo nekaj mesecev. Poslušal je samo mimogrede, ko mu je vodnik v zmes anglesčine in francoščine opisoval strahote belih koč in mu pokazal pot naprej, češ, da sam ne gre med gobavce, ker se boji.

Dr. Mercier se je sestal v naselbini gobavcev z dvema zdravnikoma in petimi strničnicami. Nekateri so bili med gobavci 10 do 15 let in sprijaznili so se bili že z mislijo, da bodo nekoga dne tudi sami podlegli tej strašni bolezni. Dr. Mercier je občudoval te junake iz ljubezni do bližnjega. Kmalu je pa spoznal tudi druga postrtovalna bitja. V naselbini gobavcev je namreč večkrat srečaval lepe mlade Malajke, Tonkinsanke in Kitajke, na katerih ni bilo nobenih sledov gobavosti. Prišlo so v naselbino prostovoljno s svojim bolnim očetom ali možem, dobro ve

doč, da jih čaka prej ali slej strašna tragedija počasnega umiranja.

Najlepša med njimi je bila Malajka Lin To, ki je bila prišla v naselbino gobavcev s svojim gobavim možem in mu obljubila, da ostane pri njem do njegove smrti. Zvesto in požrtvovalno je stregla umirajočemu. Ko je pa stopil v njuno kočo novi zdravnik, je bila vsa zbegana, nobene besede ni mogla spraviti iz sebe, samo nepremično je gledala prišleca. Dr. Mercier je bil z znanstvenim delom v naselbini gobavcev zaposlen bolj, nego je prvotno mislil. Zdelo se mu je, da je med gobavci šele nekaj mesecev, a minilo je bilo že leto dni. Tako je bil priča, kako se je vsak dan bolj bližala smrt možu lepe Lin To. Nekega dne je nesrečnej v strašnih mukah izdihnil.

V Tonkinu imajo poseben zakon, po katerem je prepovedano braniti ženam spremljati moža ali druge rodbinske člane v naselbini gobavcev. Zakon tudi določa, da morajo ostati žene po smrti moža v naselbini gobavcev še dve leti. Če se je namreč žena okužila, se navadno pojavi gobavost v dveh letih. Tako se je zgodilo, da je ostala tudi Lin To po smrti svojega moža v naselbini. Zaposlili so jo blizu zdravniških stanovanj. Kadarkoli je pa zagledala dr. Merciera, ni mogla spraviti iz sebe nobene besede, samo gledala ga je. Tovariši so ga dražili, da se je lepa Malajka zaljubila vanj.

Dr. Mercier je prestrašeno odklanjal te šale in njegova groza je bila tem večja, ko je nekake dne opazil na obrazu in roki lepe Malajke znake gobavosti. Nekoč je prišla Lin To k njemu in mu priznala svojo ljubezen. Zdravnik je skušal obrniti njeno pozornost drugam in tolažil jo je. Ni pa imel poguma povedati ji, da vidi na njenem obrazu sledove grozne bolezni. Neki uslužbenec naselbine je slučajno slišal pogovor zdravnikov, in drugi dan je povedal Lin To, kaj je slišal. Naslednje noči se je lepa Malajka priplazila v sobo dr. Merciera in se predno se je zbudil in prav zavedel, kaj se godi, ga je ugriznila v obraz, rekoč: »Vem, da nosim v sebi smrt. Dala sem jo tudi tebi in zdaj si moj.«

Dr. Mercier se je v nepopisni grozi branil pobesnele Malajke, slednjič je pa porabil na mizi ležeče malajsko bodalo in ji jo zabodel v prsi. Pred sodišče mu sploh ni bilo treba stopiti. Njegova obsodba ni pisana na papir. V naselbini gobavcev ga čaka grozna tragedija, kajti zaljubljena Malajka ga je okužila, ko ga je ugriznila v obraz, na katerem so se že pokazali znaki gobavosti.

Že prerokujejo

Izšel je »Almanah astrologov« za leto 1937. Ta slovoča publikacija izhaja v Parizu in priložuje vsako leto proročanja za prihodnje leto. Letos je izšel »Almanah astrologov« poldrugi mesec prej kakor lani in zato so prišla tudi proročanja za prihodnje leto prej v javnost. Lani se astrologi baje niso zmotili. Če se tudi za prihodnje leto ne bodo, bomo lahko veselili, kajti njihova proročanja so v splošnem ugodna.

Astrologi pravijo, da se nam vojne ni treba bati, vsaj prihodnje leto še ne. Franciji obetajo zelo srečno bodočnost in pravijo, da pride v njo na krnilo nov mož. Anglija dobi kraljico. Nemčiji se pa bliža doba romantizma, kajti astrologi obetajo za prihodnje leto ženo tudi Hitlerju. Španija postane monarhija, nasprotno pa čakajo Italijo velike notranje homatije. Kaj pa srednja Evropa in balkanske države? Lahko so vešele, saj jim obetajo astrologi blagostanje in zadovoljstvo. Na Balkanu se baje obeta na nekem dvoru večji škandal. V Belgiji bo politični položaj dokaj zapleten. Japonski se pa obeta nekaj atentatov. Morda se bo Japonska tudi zaplet

la v vojno, samo vprašanje je, s kom. Najugodnejše je proročanje za Ameriko, namreč konec gospodarske krize, blagostanje in blagodejni vpliv na pomirjenje sveta. Glede Rusije pravijo astrologi, da se bliža konec komunizma, samo da bo ruski narod preživel prej še strašne čase, lakoto, katastrofe, krvavo državljansko vojno itd.

Krvnik Deibler gre v pokoj

Francoski krvnik Anatole Deibler je star 64 let in nedavno je proslavil 40-letnico svojega težkega poklica z 260. usmrtnitvijo. Mož, ki je usmrtil toliko zločincev, pač za služi, da gre v pokoj. In Daibler je res sklenil dati svojemu poklicu slovo.

Monsieur de Paris, kakor pravijo v Franciji krvniku, je prevzel krvniške posle po svojem očetu Henryju, zdaj jih pa hoče izročiti svojemu zetu in pomočniku A. Perrieru. Zanimivo je, da se je pisal prvi in zadnji gost pod Deiblerjevo giljotino Martine in da je Deibler usmrtil 14 zločincev tega imena. Pred Deiblerjevim je bil krvnik v Franciji Samson in ta rodbina je opravljala krvniške posle v sedmih pokolenjih. Deibler je vnet ljubitelj konjskih dirk in novinarjem je dejal, da bo porabil v pokopu velik del svoje letne pokojnine v znesku 20.000 frankov za stave na konjskih dirkah. Moč namreč upa, da bo pri tem zaslužil mnogo več in lažje, nego je zaslužil kot krvnik.

Iz Kranja

Pijanec napadi gasilski avtomobil. V ponedeljek zvečer se je vračal sofer Troha z gasilskim avtomobilom iz Ljubljane. Blizu Labor se je po čestih gugalavcah pijanec, ki so se kratkoma postavili sredi ceste, eden je celo legel na tla. Da ne bi bilo nesreče, je vojak avto ustavil sredi ceste, izstopil ter prišel rintiti pijanca s ceste. Ti pa so postali divji in je eden z golemo roko razbil debelo šipo pri kabini avtomobila ter se je moral močno obrezati. Sofer je odpeljal naprej in sredi blizu železniškega križišča orožnika ter se z njim odpeljal nazaj, da bi pijanec prišel. Ti pa so se razbežali. Našla sta le še eno žensko, katero je orožnik aretiral.

Nocoj v Ljudski univerzi recitacijski večer. Ljudska univerza priredi danes zvečer ob 20. uri otvoritev letošnje sezone v gledališki dvorani Narodnega doma recitacijski večer, na katerem sodelujejo g. pisatelji: Jui Kozak, Mile Klopčič, Tone Seliskar in Bratko Kreft. Na ta zanimiv literarni večer vabljeni vsi!

Letni sejem se je vršil v ponedeljek ob nepregledni množici ljudstva iz vseh krajev. Poleg običajnega živilskega trga, kot vsak ponedeljek, se je zbralo zlasti mnogo mareljarjev — saj je dopoldne močno deževalo — ki prodajajo raznovrstne drobniarije in umetnije ter jih najdeš na vselej v Ljubljani in povsod drugje. Veliko je bilo na prodaj tudi čevljev in raznega orodja. Zadnje ponedeljke so kmetje pripeljali polne voze zelnatih glav, trg za zelje pa imajo za farno cerkvijo. Prihodnji veliki letni sejem bo Miklavžev.

Živinski sejem. Na trg so prignati 72 volov, prodanih 49, cena 120 do 3.500 Din; 32 krav, prodanih 12, cena 900 do 400 Din; 2 teleti, prodani, cena 250 do 250 Din; 5 junč, prodane vse, cena 600 do 2.250 Din; 82 svinj, prodanih 43, cena 100 (prasiški za rejo) do 1800 Din, 92 prašičev, prodanih 48, cena 100 do 1.800 Din.

Trgovski list bo eno prihodnjih števk posvetil Kranju. List bo izšel v povečanem obsegu in pomnožen nakladi. Krasile ga bodo slike Kranja, priobčeni pa bodo razni članki o gospodarskem in trgovskem razvoju in turizmu Kranja. Opisano bo tudi razvoj industrije. Gospodarski krogi bodo to številko gotovo pozdravili.

EMILE GABORIAU ZAKONSKI IN NEZAKONSKI ROMAN

Spomni se je še pravočasno, da od prejšnjega dne ni ničesar jedel in hitro je poslal po steklenico vina in prepečenec. Toda preiskovalni sodnik ni potreboval moči, temveč poguma. Ta čas, ko je pil vino, so se osredotočile misli v njegovi glavi v naslednji stavek: Stopim torej pred vikonta Commarina.

Ob vsakem drugem času bi se bil smejal tej nadnadi misli, toda v tem hipu je hotel videti v nji migljaj Previdnosti.

Pa naj bo, — je pomislil, — to bo moja kazn. In ne da bi se razpadel svoje misli naprej, je naročil, naj privede vikonta Alberta.

XIII.

Albert se je bil zdržnil, ko je bil zaslišal rezek komisarjev glas: V imenu zakona vas aretiram. Dolgo se ni mogel pomiriti. Zasliševali so ga, odgovarjal je, ne da bi slišal zvok svojega lastnega glasu. Potem sta ga dva policista prišla pod roke in odvedla po širokem stopnišču sodne palače. Sam bi ne bil mogel hoditi. Kolena so se mu šibila in noge bi ga ne bile držale. Samo nekaj je obrnilo nase njegovo pozornost: glas služabnika, ki je prišel povedat, da

je grofa zadela kap. Toda tudi na to je kmalu pozabil.

Potisnili so ga v kočijo, pripravljeno na dvorišču ob zunanjem stopnišču. Dva policista sta sedla spredaj, tretji je pa zlezel na kolesa h kočijažu. Med potjo se ni prav zavedel, v kakšnem položaju je. V tej umazani in mastni kočiji je ležal kakor mrtva stvar. Njegovo telo je čutilo silno tresenje kočije na starih slabih prožinah, premetavalo ga je sem in tja, glava mu je klesala na ramenih, kakor da so mišice njegovega vratu pretrgane. Mislil je na vdovo Lerougeovo. Videl je je zopet tako, kakršna je bila, ko je spremljal svojega očeta v La Jonchere. Bilo je spomlad in bujno cvetoči španski bezeg ob cesti je širil opojni vonj. Pri vratih svojega vrtiča je stala stara žena. Med govorom je bil njen obraz pokoren. Grof jo je poslušal srepega pogleda, potem je pa vzel iz mošnje cekin in ji ga dal.

Odnegli so ga iz kočije, kakor so ga bili prinesli v njo.

Med tem, ko se je moral ukloniti jetniškim formalnostim v mračni in neprežarečni pisarni, odgovarjajoč čisto mehanično, so splavale njegove misli z naslado h Klari. Bilo je to v času njune prve ljubezni, ko še ni vedel, ali ga bo ljubila. Sestajala sta se pri Goeilovi. Ta stara devica je imela na levem bregu Seine kaj svojevrsten salon. Po vsem pohištvu, celo na kamninu se je pretegovalo v različnih pozah dvajset ali petnajst povzseh pasem, ki so ji skupaj ali postopno pomagali

hoditi skozi stepe celibata. Rada je pripovedovala zgodbe o teh zvestih ljubljencih, čijih ljubezen je nikoli ni varala. Nekateri so bili smešni in grozni. Zlasti eden je bil tako kocoč in zalit z mastjo, da je malo manjkalo, da ni počil. Kolikokrat sta se mu s Klaro do solz nasmejala.

Tisti hip so ga preiskovali. Pri tem največjem ponizanju, ko so ga črniške roke otipavale po vsem telesu, se je zavedel in obšla ga je divja jeza. Toda vse je bilo že končano in že so ga vlekli po mračnih hodnikih, kjer so bila tla umazana in spolzka. Odprli so vrata in ga potisnili v celico. Za seboj je zaslišal rožljanje verig in škripanje ključavnic. Bil je jetnik in po posebnem odloku zaprt v samotni celici.

Trenutno je imel čuden občutek olajšanja. Bil je sam. Slišal ni več zamolklega šušljanja, ne ostrih glasov, ne srditih vprašanj. Okrog njega je vladala tako globoka tišina, da je imel dojem popolne praznote. Zdelo se mu je, da je za vedno črtan iz družbe in vesel je bil tega. Mogel je domnevati, da mu je sojeno poskusiti, kako je v grobu. Njegovo telo in dušo je premagala utrujenost. Poskusil je sedeti, pa je zagledal na desni strani nasproti zamreženega okna trdo, iz desk zbito ležišče. Razveselil se je tako, kakor se razveseli utopljenec rešilnega čolna. Vrgel se je nanj in se z užitek pretegnil. Začutil je pa, da ga zebe. Razprostrl je grobo volneno odejo, se zavil in njo in trdo zaspal.

Albert je spal štiri ure. Ko se je prebudil, se je počutil mnogo bolje, nego ves čas od svojega

sestanka z Noelom. Strašen mu je pa bil trenutek, ko se je prvič zavedel svojega obupnega položaja. — Zdaj gre za to, da se ne pustim poraziti, — je zamrmral.

Vroče je želel videti koga, govoriti, slišati vprašanja in odgovarjati na nje.

— Čemu to, — je dejal, saj bodo gotovo poslali pome.

Hotel je pogledati, koliko je ura, pa je opazil, da so mu jo vzeli. To ga je silno razjezilo. Ravnil so znjtn kakor z zadnjim zločincem. Tipal je po žepih, vsi so bili prazni. Potem je pomislil na to, v kakšnem položaju je, vrgel je s sebe odejo in spravlil v red svojo obleko, kolikor je bilo pač mogoče. Poravnal in pogladil si je obleko, poravnal ovratnik in za silo zavezal samovzveznico. Potem je pomodil robec v vodo ter si obrisal z njim obraz in oči, ki so ga že bolele. Slednjič je poskusil še počesati si lase in brke.

Ko so prišli orožniki po Alberta, da bi ga odvedli k preiskovalnemu sodniku, so ga našli sedega na robu trdega ležišča. Z nogami se je upiral v železen drog, s komolci si je podpiral glavo, s rokami zakrival obraz. Čim so vstopili orožniki, je vstal in jim stopil naproti. Toda njegovo grlo je bilo tako izsušeno, da ni mogel spraviti iz sebe prvi hip nobene besede. Šele čez nekaj časa jih je posilil naj malo počakajo. Vrnili se je k mizici in popil dva velika kozarca vode.

Pripravljen sem, — je dejal potem in trdnih korakov je krenil z orožniki na dolgo pot v sodno palačo.